

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti Mgr. F. [REDACTED] B. [REDACTED] sudcovi Okresného súdu [REDACTED], na ústnom pojednávaní dňa 1. júla 2004, takto

rozhodol:

Mgr. F. [REDACTED] B. [REDACTED] nar. [REDACTED], trvale bytom v [REDACTED] [REDACTED] sudca Okresného súdu [REDACTED] sa uznáva vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediaciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o sudcoch), ktorého sa dopustil tým,

že

na pojednávaní Okresného súdu [REDACTED] dňa 4. apríla 2003 vo veci vedenej pod č. k. 7 C 617/95 zabránil J. [REDACTED] K. [REDACTED], bytom [REDACTED] vyhotovovať zvukový záznam čítania rozsudku vo veci tým, že mu prikázal vypnúť nahrávacie zariadenie, ktorým zachytával ako zástupca verejnosti priebeh vyhlásenia rozsudku, pričom výslovne uviedol: „Čo to nahrávate?“ Kto vám to dovolil?“, „Vypnite to! Okamžite to vypnite!“, toto je verejné pojednávanie, ale nahrávať môžete len so súhlasom súdu. Okamžite to vypnite!“, z čoho vyplýva, že konal v rozpore s platnými právnymi predpismi tým, že prekročil zákonom ustanovené možnosti obmedzenia práva na prijímanie informácií priznaného Ústavou Slovenskej republiky a zároveň svojím postupom porušil základné právo J. [REDACTED] K. [REDACTED] slobodne prijímať a rozširovať informácie pomocou zvukového záznamu zaručené čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

tým

porušil povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 2 písm. e) a f) Zákona o sudcoch dbať svojim správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná a dodržiavať zásady sudcovskej etiky.

Za to sa mu ukladá

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b) Zákona o sudcoch, a to **zniženie funkčného platu o 15% na obdobie troch mesiacov.**

Odôvodnenie:

Podpredseda vlády a minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 11. februára 2004 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] Mgr. F. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] za závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť tým, že na pojednávaní Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] dňa 4. apríla 2003 vo veci vedenej pod č. k. 7 C 617/95 zabránil J. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], vyhotovovať zvukový záznam čítania rozsudku vo veci. Z jeho konania vyplynulo, že postupoval v zrejmom rozpore s platnými právnymi predpismi (Ústavou Slovenskej republiky, Občianskym súdnym poriadkom a Zákonom o sudcoch) a takýmto svojím postupom porušil základné právo J. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ] slobodne prijímať a rozširovať informácie. Svojím zavineným konaním vzbudil oprávnené pochybnosti o svedomitosti sudcu pri rozhodovaní.

Sudca Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] Mgr. F. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že v danom prípade objektívne nemohlo dôjsť k absolútnemu odňatiu práva slobodne prijímať informácie. J. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ] bol prítomný celý čas na pojednávaní, na ktorom sa vyhlasoval rozsudok a teda svojimi zmyslami mohol prijímať informácie o priebehu pojednávania. Preto bola v plnom rozsahu zachovaná podstata a zmysel práva na prijímanie informácií. V tejto súvislosti poukázal na to, že J. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ] nepochybne nebol účastníkom konania, výzva na vypnutie, v tom čase pre sudcu neznámeho zariadenia, nebola objektívne spôsobilá privodiť menovanému nejakú konkrétnu ujmu. Uviedol tiež, že z návrhu navrhovateľa nevyplýva, v čom by malo spočívať naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia aj podľa § 116 ods. 2 Zákona o sudcoch. Navrhol, aby ho disciplinárny súd oslobodil.

Disciplinárny súd po prejednaní veci na ústnom pojednávaní, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, sudcu Mgr. F. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ], jeho obhajcu, Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III ÚS 169/03-52 zo dňa 19. decembra 2003, písomným vyjadrením sudcu zo dňa 20. mája 2004 a úradným záznamom zo dňa 1. júla 2004, dospel k záveru, že je daná zodpovednosť sudcu Mgr. F. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] za disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch, účinného do 31. októbra 2003.

Podľa § 30 ods. 2 písm. e/ a f/ Zákona o sudcoch, účinného do 31. októbra 2003, v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä dbať svojím správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná, dodržiavať zásady sudcovskej etiky.

Podľa § 116 ods. 1 citovaného zákona, disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu, správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudcu, o svedomitosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 117 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, za disciplinárne previnenie disciplinárny súd uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

zníženie funkčného platu až o 15 % na obdobie najviac troch mesiacov a pri opätovnom disciplinárnom previnení, ktorého sa sudca dopustil v čase pred zahľadením disciplinárneho postihu, na obdobie najviac šiestich mesiacov.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil, že sudca Mgr. F. [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] na pojednávaní na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] dňa 4. apríla 2003 zabránil J. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ] ako verejnosti prítomnej na vyhlásení rozsudku vyhotovovať zvukový záznam čítania rozsudku vo veci tým, že mu prikázal vypnúť nahrávacie zariadenie, z čoho vyplynulo, že konal v rozpore s platnými právnymi predpismi. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom Náleze č. III ÚS 169/03-52 zo dňa 19. decembra 2003 rozhodol, že základné právo J. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ] slobodne prijímať a rozširovať informácie pomocou zvukového záznamu zarúčené čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Trenčíne na verejnom pojednávaní 4. apríla 2003 vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 617/95, porušené bolo.

Sudca na svoju obranu okrem iného uviedol, že vedome nikomu neodoprel jeho práva na informácie, len nesprávne použil výrazy „nech nenahráva, nech to vypne.“ Podľa neho na tieto jeho neadekvátne výroky mala vplyv pracovná preťaženosť za posledných 5 rokov a vyrušenie J. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ] pri vyhlasovaní rozsudku. Zvýraznil pritom, že po týchto výrokoch neprijímal žiadne opatrenia voči konkrétnemu občanovi, ktorý ho nahrával.

Podľa názoru disciplinárneho súdu, týmto konaním porušil sudca svoje základné povinnosti uvedené v § 30 ods. 2 písm. e/ a f/ Zákona o sudcoch, účinného do 31. októbra 2003, dbať svojim správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná a najmä dodržiavať zásady sudcovskej etiky. Jednou z povinností pri výkone funkcie sudcu je, aby sa sudca správal trpezlivo, dôstojne a zdvorilo k osobám zúčastneným na konaní, i ku všetkým ďalším osobám, s ktorými z titulu svojej funkcie koná, resp. prichádza do styku a rešpektoval ich osobnosť.

Disciplinárny súd konštatoval, že sudca zavinene porušil svoje povinnosti sudcu a tým naplnil z objektívneho i subjektívneho hľadiska všetky pojmové znaky disciplinárneho previnenia v zmysle ustanovenia § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch, účinného do 31. októbra 2003. Disciplinárny súd právne kvalifikoval preukázané porušenie povinností sudcu ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 vyššie citovaného zákona, nakoľko závažné disciplinárne previnenie podľa ods. 2 nebolo sudcovi preukázané. Vzhľadom na povahu porušenej povinnosti sudcu, spôsob jeho konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné pritlačujúce okolnosti, ktoré neboli zistené, nebola škodlivosť disciplinárneho previnenia sudcu zvýšená.

Na tomto skutkovom a právnom základe potom disciplinárny súd uložil sudcovi podľa ustanovenia § 117 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch, účinného do 31. októbra 2003 disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov. Toto disciplinárne opatrenie považoval disciplinárny súd za dostatočné, vzhľadom na mieru jeho zavinenia a predpokladané možnosti nápravy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 1. júla 2004

JUDr. Karol Kučera, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

